

P.Z. br. 279/1

**HRVATSKI SABOR
ZASTUPNICA DALIJA OREŠKOVIĆ**

Zagreb, 29. lipnja 2022.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOG SABORA

Predmet: Amandmani na Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Državnoodvjetničkom vijeću, P.Z. br. 279

Temeljem članka 196. Poslovnika Hrvatskoga sabora, na Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Državnoodvjetničkom vijeću, P.Z. br. 279, podnosim sljedeće

A M A N D M A N E

Amandman I.

U članku 6. stavak 7. izvornog članka 49. dopunjuje se na način da se iza zadnje rečenice dodaje rečenica:

„Razgovori s kandidatima su javni. Snimke o obavljenim razgovorima s kandidatima, objavljuju se na mrežnim stranicama Vijeća.“

Obrazloženje:

Utemeljena, uvjerljiva procjena i odluka Vijeća u ocjenjivanju i odabiru kandidata, neizostavna je pretpostavka uspostave povjerenja u rad ovog tijela, kao i u sustav državnog odvjetništva u cjelini. Jačanje neovisnosti i objektivnosti pravosuđa općenito, počinje od integriteta svih dionika u procesu i postupku izbora onih koji će obnašati državnoodvjetničke dužnosti. Sagledavajući činjenicu da na razgovoru kandidati mogu ostvariti 20 bodova, kao i da se Vijeću daju diskrecijske ovlasti da izabere kandidata različito od same rang liste po ostvarenim bodovima, uz ograničenje da razlika između prvog kandidata na listi i odabranog kandidata ne smije biti veća od 15 bodova, važno je za test povjerenja u rad institucija, kao i za sam integritet budućih obnašatelja državnoodvjetničkih dužnosti, da se i javnost može uvjeriti u ispravnost ocjene i bodovanja kandidata na razgovoru, kao i u vjerodostojnost same odluke o odabiru.

Pravosudni dužnosnici obavljaju javnu dužnost. U ostvarivanju onih zadaća koje su im dane Ustavom i zakonima RH, neophodna im je zaštita od strane samog sustava i podrška javnosti. Pravosudne dužnosnike sustav mora štiti od samog početka, od načina i kriterija po kojima ulaze u sustav i imenuju se na pravosudne dužnosti. Način i kriteriji postavljanja za pravosudne dužnosti moraju biti takvi da se i protukandidati, kao i šira javnost mogu uvjeriti da se u okviru propisanog postupka, doista biraju oni najbolji. Javnošću razgovora i obaveznim, a ne fakultativnim objavljivanjem snimki tih razgovora, kao što bi to proizlazilo po postojećem rješenju iz članka 49. Zakona o Državnoodvjetničkom vijeću, ostvaruje se vanjska, demokratska kontrola nad radom pravosudnih tijela.

Amandman II.

U članku 7. stavak 7. izvornog članka 56. mijenja se i glasi:

„(7) Metodologiju ocjenjivanja rada državnoodvjetničkih savjetnika donosi Vijeće, u suradnji s Glavnim državnim odvjetnikom te županijskim i općinskim državnim odvjetnicima koji na prijedlog metodologije koju priprema Vijeće, daju mišljenja, prijedloge i komentare.“

Obrazloženje:

Postojeći odnos između ministarstva nadležnog za poslove pravosuđa kao dijela izvršne vlasti i pravosudnih tijela, nije postavljen na ispravan način koji bi jamčio stvarnu autonomiju pravosuđa u onim pitanjima koja bi trebala biti u njihovoj domeni. Ministarstvo nadležno za

poslove pravosuđa trebalo bi biti zaduženo za stvaranje materijalnih, tehničkih i drugih logističkih uvjeta za ispravan i učinkovit rad pravosudnih tijela te zadržati samo ograničen upravni nadzor nad njihovim radom. Donošenje metodologije ocjenjivanja rada državnoodvjetničkih savjetnika ima posredni učinak kontrole nad radom pravosudnih tijela od strane izvršne vlasti te narušava neovisnost pravosudnih tijela u onim pitanjima koja bi trebala ostati u njihovoj domeni. Metodologiju ocjenjivanja državnoodvjetničkih savjetnika trebalo bi donositi tijelo koje je zaduženo za regrutiranje, imenovanje, kontrolu rada, stegovne postupke i razrješenja državnih odvjetnika, dakle samo Vijeće, a u proces izrade metodologije trebali bi biti uključeni čelnici državnog odvjetništva koji imaju najviše profesionalnog znanja, neposrednog iskustva i uvida u dinamiku svih procesa u kojima sudjeluju i rade državnoodvjetnički savjetnici. Ovakav model jamčio bi veću autonomiju onih tijela koja su zadužena za unutarnju kontrolu rada pravosudnih tijela i njihovu manju podložnost utjecaju izvršne, odnosno političke vlasti.

Amandman III.

U članku 8. stavak 2. izvornog članka 56.a dopunjuje se na način da se iza zadnje rečenice dodaje rečenica:

„Članovi Vijeća iz redova zastupnika u Hrvatskom saboru i sveučilišnih profesora pravnih znanosti ne sudjeluju u bodovanju kandidata.“

Stavak 7. dopunjuje se na način da se iza zadnje rečenice dodaju rečenice:

„Ocjena o postojanju sigurnosnih zapreka mora biti obrazložena. Kandidat ima pravo uvida u dokumentaciju i dokaze na temelju kojih je Vijeće donijelo odluku o postojanju sigurnosnih zapreka. Na odluku Vijeća od postupanju sigurnosnih zapreka, kandidat ima pravo pokretanja upravnog spora. Do donošenja pravomoćne i konačne odluke u upravnom sporu o zakonitosti i osnovanosti odluke o postojanju sigurnosnih zapreka, Vijeće ne može donijeti konačnu odluku o odabiru kandidata koji se biraju na predmetnom pozivu za mjesto za koje je aplicirao kandidat koji je pokrenuo upravni spor.“

Obrazloženje:

Uz stavak 2. - Vijeće bi trebalo biti stručno, profesionalno i neovisno tijelo zaduženo za imenovanja, unutarnju kontrolu rada i razrješenja državnih odvjetnika. Ispravno obavljanje ovih zadaća kao osnovni preduvjet traži poznavanje merituma materije o kojoj se prosuđuje. Naime, Vijeće kandidatima za zamjenike državnih odvjetnika postavlja pitanja koja se odnose na njihov dosadašnji rad, specijalizaciju i stručno usavršavanje, a na temelju kojih se može utvrditi njihov osjećaj za pravdu, sposobnost primjerenog, odgovornog i etičnog obnašanja dužnosti, kao i njihova motiviranost za obnašanje dužnosti. Ove procjene, ne može na realno i objektivno utemeljen način dati osoba iz redova saborskih zastupnika koja ne mora biti niti približno iste vrste i razine stručnosti, potrebne za donošenje ovakvih prosudbi, a ako govorimo o ocjeni dosadašnjeg rada, specijalizacije i stručnog usavršavanja koji proizlaze iz praske, u potrebnoj

mjeri takvu procjenu ne mogu dati niti sveučilišni profesori pravnih znanosti. U punom smislu Vijeće bi dobilo svoju primjerenu ulogu kada bi se iz njegovog članstva u potpunosti izbacili saborski zastupnici i sveučilišni profesori pravnih znanosti te kada bi se rad članova tog tijela u potpunosti profesionalizirao, na način da članovi koji se biraju iz redova državnih odvjetnika mandat u Vijeću obavljaju u punom radnom kapacitetu, a ne u kvoti za koju se umanjuju njihove redovne aktivnosti u državnom odvjetništvu. Kako takve odredbe nisu predviđene predmetnim izmjenama i dopuna zakona, prvi korak je uklanjanje bodovanja kandidata od strane onih članova za koje po prirodi stvari nije primjereno da ocjenjuju i procjenjuju okolnosti i stanja za koja sami nemaju potrebne stručne i iskustvene kvalifikacije.

Uz stavak 7. - Sigurnosne provjere kandidata mogu lako biti zloupotrijebljene za nelegitimnu eliminaciju određenog kandidata, primjerice, kako bi se na taj način stekli uvjeti da se imenuje neki drugi kandidat koji iz nekog razloga više odgovara strukturama koje ga biraju ili zagovaraju upravo njegov izbor. Bez minimuma demokratske kontrole nad ispravnošću zaključka i odluke o postojanju sigurnosnih zapreka, što podrazumijeva prije svega pravo kandidata da sam uvidi i utvrdi na temelju kojih okolnosti i dokaza je Vijeće utvrdilo da sigurnosne zapreke postoje, a potom i prava da se povodom takve odluke pokrene upravni spor, sama sigurnosna provjera postaje alat u rukama izvršne vlasti i tijela koje provodi izbor kandidata, lako upotrebljiv za ostvarivanje nelegitimnih ciljeva, koji izravno narušavaju sve što bi pravosudna tijela trebala biti. Razlozi zbog kojih netko na sigurnosnoj provjeri nije zadovoljio uvjete te je stoga isključen iz mogućnosti imenovanja, moraju biti objektivno utvrđeni i podvrgnuti provjeri.

Amandman IV.

U članku 9. stavak 5. izvornog članka 57. dopunjuje se na način da se iza zadnje rečenice dodaje rečenica:

„Članovi Vijeća iz redova zastupnika u Hrvatskom saboru i sveučilišnih profesora pravnih znanosti ne sudjeluju ocjeni pisane provjere znanja koja se sastoji od izrade jedne pisane radnje niti u bodovanju kandidata.“

Stavak 10. dopunjuje se na način da se iza zadnje rečenice dodaju rečenice:

„Ocjena o postojanju sigurnosnih zapreka mora biti obrazložena. Kandidat ima pravo uvida u dokumentaciju i dokaze na temelju kojih je Vijeće donijelo odluku o postojanju sigurnosnih zapreka. Na odluku Vijeća od postupanju sigurnosnih zapreka, kandidat ima pravo pokretanja upravnog spora. Do donošenja pravomoćne i konačne odluke u upravnom sporu o zakonitosti i osnovanosti odluke o postojanju sigurnosnih zapreka, Vijeće ne može donijeti konačnu odluku o odabiru kandidata koji se biraju na predmetnom pozivu za mjesto za koje je aplicirao kandidat koji je pokrenuo upravni spor.“

Obrazloženje:

Uz stavak 5. - Pisana provjera znanja putem izrade jedne pisane radnje, provodi se primjerice pisanjem optužnog akta ili prijedloga za određivanje istražnog zatvora. Takav akt ne mogu valjano ocijeniti oni članovi Vijeća koji nisu profesionalno upućeni kako bi navedeni akti trebali biti sastavljeni. Vijeće bi trebalo biti stručno, profesionalno i neovisno tijelo zaduženo za imenovanja, unutarnju kontrolu rada i razrješenja državnih odvjetnika. Ispravno obavljanje ovih zadaća kao osnovni preduvjet traži poznavanje merituma materije o kojoj se prosuđuje. Naime, Vijeće kandidatima za zamjenike državnih odvjetnika postavlja pitanja koja se odnose na njihov dosadašnji rad, specijalizaciju i stručno usavršavanje, a na temelju kojih se može utvrditi njihov osjećaj za pravdu, sposobnost primjerenog, odgovornog i etičnog obnašanja dužnosti, kao i njihova motiviranost za obnašanje dužnosti. Ove procjene, ne može na realno i objektivno utemeljen način dati osoba iz redova saborskih zastupnika koja ne mora biti niti približno iste vrste i razine stručnosti, potrebne za donošenje ovakvih prosudbi, a ako govorimo o ocjeni dosadašnjeg rada, specijalizacije i stručnog usavršavanja koji proizlaze iz praske, u potrebnoj mjeri takvu procjenu ne mogu dati niti sveučilišni profesori pravnih znanosti. U punom smislu Vijeće bi dobilo svoju primjerenu ulogu kada bi se iz njegovog članstva u potpunosti izbacili saborski zastupnici i sveučilišni profesori pravnih znanosti te kada bi se rad članova tog tijela u potpunosti profesionalizirao, na način da članovi koji se biraju iz redova državnih odvjetnika mandat u Vijeću obavljaju u punom radnom kapacitetu, a ne u kvoti za koju se umanjuju njihove redovne aktivnosti u državnom odvjetništvu. Kako takve odredbe nisu predviđene predmetnim izmjenama i dopuna zakona prvi korak je uklanjanje bodovanja kandidata od strane onih kandidata za koje po prirodi stvari nije primjereno da ocjenjuju i procjenjuju okolnosti i stanja za koja sami nemaju potrebne stručne i iskustvene kvalifikacije.

Uz stavak 10. - Sigurnosne provjere kandidata mogu lako biti zloupotrijebljene za nelegitimnu eliminaciju određenog kandidata, primjerice, kako bi se na taj način stekli uvjeti da se imenuje neki drugi kandidat koji iz nekog razloga više odgovara strukturama koje ga biraju ili zagovaraju upravo njegov izbor. Bez minimuma demokratske kontrole nad ispravnošću zaključka i odluke o postojanju sigurnosnih zapreka, što podrazumijeva prije svega pravo kandidata da sam uvidi i utvrdi na temelju kojih okolnosti i dokaza je Vijeće utvrdilo da sigurnosne zapreke postoje, a potom i prava da se povodom takve odluke pokrene upravni spor, sama sigurnosna provjera postaje alat u rukama izvršne vlasti i tijela koje provodi izbor kandidata, lako upotrebljiv za ostvarivanje nelegitimnih ciljeva, koji izravno narušavaju sve što bi pravosudna tijela trebala biti. Razlozi zbog kojih netko na sigurnosnoj provjeri nije zadovoljio uvjete te je stoga isključen iz mogućnosti imenovanja, moraju biti objektivno utvrđeni i podvrgnuti provjeri.

Amandman V.

U članku 10. stavak 3. izvornog članka 58. dopunjuje se na način da se iza zadnje rečenice dodaje rečenica:

„Članovi Vijeća iz redova zastupnika u Hrvatskom saboru i sveučilišnih profesora pravnih znanosti ne sudjeluju ocjeni pisane provjere znanja koja se sastoji od izrade jedne pisane radnje niti u bodovanju kandidata.“

Obrazloženje:

Pisana provjera znanja putem izrade jedne pisane radnje, provodi se primjerice pisanjem optužnog akta ili prijedloga za određivanje istražnog zatvora. Takav akt ne mogu valjano ocijeniti oni članovi Vijeća koji nisu profesionalno upućeni kako bi navedeni akti trebali biti sastavljeni. Vijeće bi trebalo biti stručno, profesionalno i neovisno tijelo zaduženo za imenovanja, unutarnju kontrolu rada i razrješenja državnih odvjetnika. Ispravno obavljanje ovih zadaća kao osnovni preduvjet traži poznavanje merituma materije o kojoj se prosuđuje. Naime, Vijeće kandidatima za zamjenike državnih odvjetnika postavlja pitanja koja se odnose na njihov dosadašnji rad, specijalizaciju i stručno usavršavanje, a na temelju kojih se može utvrditi njihov osjećaj za pravdu, sposobnost primjerenog, odgovornog i etičnog obnašanja dužnosti, kao i njihova motiviranost za obnašanje dužnosti. Ove promjene, ne može na realno i objektivno utemeljen način dati osoba iz redova saborskih zastupnika koja ne mora biti niti približno iste vrste i razine stručnosti, potrebne za donošenje ovakvih prosudbi, a ako govorimo o ocjeni dosadašnjeg rada, specijalizacije i stručnog usavršavanja koji proizlaze iz praske, u potrebnoj mjeri takvu procjenu ne mogu dati niti sveučilišni profesori pravnih znanosti. U punom smislu Vijeće bi dobilo svoju primjerenu ulogu kada bi se iz njegovog članstva u potpunosti izbacili saborski zastupnici i sveučilišni profesori pravnih znanosti te kada bi se rad članova tog tijela u potpunosti profesionalizirao, na način da članovi koji se biraju iz redova državnih odvjetnika mandat u Vijeću obavljaju u punom radnom kapacitetu, a ne u kvoti za koju se umanjuju njihove redovne aktivnosti u državnom odvjetništvu. Kako takve odredbe nisu predviđene predmetnim izmjenama i dopuna zakona.

Amandman VI.

U članku 21. predloženi novi **stavci 2., 3. i 4.** izvornog članka 86. se brišu.

Obrazloženje:

Uvjetna osuda razrješenja od dužnosti nespojiva je sa dignitetom i integritetom kojeg bi svaki državni odvjetnik u obnašanju ove pravosudne dužnosti trebao imati. Ukoliko su državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika počinili prijestup koji zaslužuje i povodom kojeg je izrečena sankcija razrješenja od dužnosti, takav državni odvjetnik ili zamjenik državnih odvjetnika ne može i ne smije nastaviti obnašati svoju pravosudnu dužnosti, jer osim što za njezino obnašanje više nema osobni integritet, takav državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika ruši integritet državnog odvjetništva u cjelini. Sa stanovišta uspostave povjerenja građana u sustav pravosuđa, neprihvatljiva je situacija, primjerice da u krivičnim stvarima predmet vodi ili da na njemu radi državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika koji se nalazi pod uvjetnom osudom izrečene sankcije razrješenja od dužnosti. Uvjetna osuda kao institut predstavlja razdoblje kušnje. Državni odvjetnici i njihovi zamjenici ne smiju biti ljudi koji su jednom već pali na testu zakonitosti i čestitosti obnašanja dužnosti, pa da se u razdoblju kušnje još jednom testira, hoće li ubuduće biti bolji. Uvođenje uvjetnih osuda čini državno

odvjetništvo poroznim, kvarljivim. Čuvari zakonitosti ne mogu sami biti među onima kojima se za neku grešku čija bi posljedica trebala biti razrješenje od dužnosti, gleda kroz prste.

Amandman VII.

U članku 22. predloženi novi stavak 2. izvornog članka 89. briše se.

Obrazloženje:

Predmetnom odredbom predviđena je mogućnost da Vijeće za pojedine stegovne postupke imenuje posebna stegovna vijeća koja će provesti postupak te utvrditi i obrazložiti utvrđene činjenice pred Vijećem, pri tome su članovi tog posebnog Vijeća, osobe koje nisu članovi samog Vijeća. Ovakvim imenovanjem novih osoba, izvan članstva samog Vijeća, razvodnjava se odgovornost Vijeća kao tijela koje provodi postupak. Vijeće se time ne gradi kao profesionalizirano nadzorno tijelo, koje pored stručnog znanja ima i vlastiti iskustveni *know-how*. Ujedno se umnožavaju kriteriji, standardi, način rada, koji je uvijek drugačiji kada istovjetne ili slične postupke provodi veći broj ljudi, koji će pri tome takve poslove obavljati povremeno ili čak jednokratno. Vjerodostojnost i objektivnost stegovnih postupaka bila bi veća kad bi ih provodilo samo Vijeće. Iako to nije predmet predloženih izmjena i dopuna samog Zakona o državnoodvjetničkom vijeću, Vijeće bi trebalo biti strukturirano i formirano kao tijelo sastavljeno od članova koji dolaze isključivo iz redova državnog odvjetništva, koji mandat u vijeću obnašaju u punom radnom kapacitetu, a u članstvu Vijeća ne bi trebala više biti dva saborska zastupnika niti dva sveučilišna profesora pravnih znanosti.

Amandman VIII.

U članku 26. stavak 1. izvornog članka 100. mijenja se i glasi:

„(1) Državni odvjetnici i zamjenici državnih odvjetnika obvezni su u roku od 30 dana od dana prvog stupanja na dužnost podnijeti Vijeću izvješće o svojoj imovini te imovini svog bračnog druga, izvanbračnog druga, životnog partnera odnosno neformalnog životnog partnera te maloljetne djece sa stanjem na dan stupanja na dužnost, te u roku od 30 dana od dana nastanka svake bitne promjene u imovini, te u roku od 30 dana od dana prestanka obnašanja dužnosti.“

Obrazloženje:

Smisao uvođenja imovinskih kartica i njihove provjere je prije svega provjera integriteta obnašatelja javnih dužnosti i jačanje povjerenja javnosti koja putem javne objave imovine može biti pomoćno sredstvo kontrole. Iako sustav imovinskih kartica ima prvenstveno preventivni učinak, pa je i osnovni cilj prevencija korupcije, sprječavanje korupcije, a tek podredno njezino otkrivanje, ova se svrha ne može ostvariti ukoliko kod onih koji imaju obvezu podnošenja imovinskih kartica ne postoji svijest i svojevrsan strah da će se kroz kontrolu načina stjecanja imovine ustanoviti nezakonitost izvora na temelju kojih je imovina stečena. Nažalost, u

hrvatskom pravnom sustavu, koncept i svrha postojanja imovinskih kartica nisu ispravno shvaćeni niti implementirani u zakone i tijela koja bi trebala provoditi njihovu kontrolu. U obrazloženju predlagatelja navodi se da se iz zakona ukida obaveza podnošenja imovinskih kartica po prestanku obnašanja dužnosti, s obzirom na trajnost državnoodvjetničke dužnosti. Razdoblje trajanja mandata ili dužnosti nije relevantan za samu svrhu postojanja obaveze podnošenja imovinskih kartica na kraju mandata. Ideja je i cilj imovinskih kartica mogućnost uvida i provjere je li se tijekom trajanja javne dužnosti kod onih osoba kod kojih prirodno postoji korupcijski rizik zbog ovlasti koje imaju i prirode posla kojeg obavljaju, imovina povećala, a da to povećanje ne proizlazi iz zakonitih primanja koja ta osoba ima. Stoga je logično kontrolirati početno stanje, završno stanje i bitne promjene u imovinskom stanju do kojih u međuvremenu dođe.

Amandman IX.

U članku 28. novi stavak 3. izvornog članka 103. dopunjuje se na način da se iza zadnje rečenice dodaju rečenice:

„Svaka podnesena imovinska kartica prolazi kroz automatiziranu provjeru potpunosti i točnosti podataka, usporedbom navedenih podataka u imovinskoj kartici s podacima s kojima raspolažu druga državna tijela. Provjera se provodi povezivanjem baza podataka i usporedbom podataka koja se u njima nalaze. Vijeće je dužno donijeti godišnji plan provjera imovinskih kartica povodom kojih će se od Porezne uprave i drugih nadležnih državnih tijela zatražiti provjera načina stjecanja imovine, vodeći računa da se u okviru petogodišnjeg razdoblja provjere svi državni odvjetnici i zamjenici državnih odvjetnika.“

Obrazloženje:

Izgradnja sustava provjere imovinskih kartica državnih odvjetnika i njihovih zamjenika jedna je od najvažniji zadaća Vijeća, ujedno i jedna od glavnih poluga uspostave unutarnje kontrole nad radom pravosuđa te sprječavanja i otklanjanja korupcijskih rizika. Unatoč deklariranoj obavezi podnošenja imovinskih kartica koja u hrvatskom pravnom sustavu postoji već duže vrijeme, prava provjera, osobito u smislu provjere načina stjecanja imovine, nije uspostavljena. Za izgradnju ovakvog sustava koji bi se s ovim oblikom interne kontrole ozbiljno i kontinuirano bavio, nužno bi bilo promijeniti ustroj samog Vijeća, profesionalizirati njegovo članstvo te iz članstva ukloniti dva saborska zastupnika i dva sveučilišna profesora pravnih znanosti koji trenutno čine sastav Vijeća. Provjere imovinskih kartica kao i dosljednost u provođenju etičkih i stegovnih postupaka protiv državnih odvjetnika i njihovih zamjenika, primjereniji je oblik zaštite pravosudnih dužnosti od korupcijskih rizika, nego što su to sigurnosne provjere. Štetno je i za neovisnost pravosuđa krajnje pogubno rješenje, to što se zakonodavac odlučio za sigurnosne provjere, koje su prije svega sredstvo u rukama izvršne vlasti, i podrazumijevaju postupke koje nije moguće podvrgnuti kontroli potpunosti i točnosti utvrđenog činjeničnog stanja, provjere osnovanosti zaključaka koji su u postupku doneseni, a niti samih postupaka i metoda prikupljanja saznanja, a pri tome je u potpunosti ostao

zapošavljen i nerazrađen sustav kontrole imovinskih kartica koji bi trebao biti redovit, standardiziran način održavanja integriteta pravosudnog sustava.

Amandman X.

U članku 31. stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Metodologiju ocjenjivanja rada državnoodvjetničkih savjetnika iz članka 7. ovog Zakona donosi Vijeće, u suradnji s Glavnim državnim odvjetnikom te županijskim i općinskim državnim odvjetnicima koji na prijedlog metodologije koju priprema Vijeće, daju mišljenje, prijedloge i komentare.“

Obrazloženje:

Postojeći odnos između ministarstva nadležnog za poslove pravosuđa kao dijela izvršne vlasti i pravosudnih tijela, nije postavljen na ispravan način koji bi jamčio stvarnu autonomiju pravosuđa u onim pitanjima koja bi trebala u njihovoj domeni. Ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa trebalo bi biti zaduženo za stvaranje materijalnih, tehničkih i drugih logističkih uvjeta za ispravan i učinkovit rad pravosudnih tijela te zadržati samo ograničen upravni nadzor nad njihovim radom. Donošenje metodologije ocjenjivanja rada državnoodvjetničkih savjetnika ima posredni učinak kontrole nad radom pravosudnih tijela od strane izvršne vlasti te narušava neovisnost pravosudnih tijela u onim pitanjima koja bi trebala ostati u njihovoj domeni. Metodologiju ocjenjivanja državnoodvjetničkih savjetnika trebalo bi donositi tijelo koje je zaduženo za regrutiranje, imenovanje, kontrolu rada, stegovne postupke i razrješenja državnih odvjetnika, dakle samo Vijeće, a u proces izrade metodologije trebali bi biti uključeni čelnici državnog odvjetništva koji imaju najviše profesionalnog znanja, neposrednog iskustva i uvida u dinamiku svih procesa u kojima sudjeluju i rade državnoodvjetnički savjetnici. Ovakav model jamčio bi veću autonomiju onih tijela koja su zadužena za unutarnju kontrolu rada pravosudnih tijela i njihovu manju podložnost utjecaju izvršne, odnosno političke vlasti.

Dalija Orešković, zastupnica u Hrvatskom saboru

